

Els veritables maleïts, com Campana, ho són, en realitat, pel prejudici dels crítics contra aquelles obres en les quals es deixa sentir, d'una manera o altra, el pes de l'aleatorietat. Sempre es quedaran, segurament, a la segona fila del Parnàs, sobretot a Itàlia, un país amb un cànon presidit per models de perfil hiperconscient, poc instintiu, i on fins i tot els incondicionals de la producció del poeta de Marradi acostumen a insistir que va ser escrita, majoritàriament, abans de les fases més greus del seu desequilibri mental. I tanmateix, definir-la l'obra d'un boig s'ajusta, si més no, a dues de les filiacions estètiques que se li poden atribuir. L'una és Edgar Allan Poe: aquesta poesia és fruit d'una sensibilitat sobreexcitada, predisposada a transfigurar el món visible en una fantasmagoria dolorosa, feta de sang, ombres i estridències. L'altra són les avantguardes: el discurs es fa, en les associacions d'idees i en la sintaxi, desinhibit i il·lògic, extremadament lliure, de vegades experimental en el sentit més lúdic del terme. Alhora, però, no hi falten *clins d'œil* als grans clàssics, des de Dante fins a Leopardi, o iconografia procedent dels grans pintors renaixentistes, ni dosis de vella retòrica. Tampoc no s'hi perd mai del tot l'arrelament de la visió en la realitat, una realitat percebuda amb l'amatent exercitació dels cinc sentits característica de la tradició italiana. Al ritme d'uns

El malson dels sentits

Dino Campana
Canti orfici — Cants òrfics
 Traducció de Susanna Rafart; pròleg i edició bilingüe a cura de Francesco Ardolino
 Palma de Mallorca, Moll, 2007
 346 pàgs.

Dino Campana
Cants Òrfics i altres poemes
 Traducció i notes d'Arnau Pons; pròleg de Brunella Servidei; epíleg de Rossend Arqués i cloenda d'Arnau Pons
 Palma de Mallorca, Leonard Muntaner Editor, 2007
 414 pàgs.

períodes entre llatinitzants i automàtics, contemplació i al·lucinació, éssers observats i imaginats se superposen en la passejada nocturna d'aquest *flâneur* de províncies que, voluptuós i concret en les seves obsessions

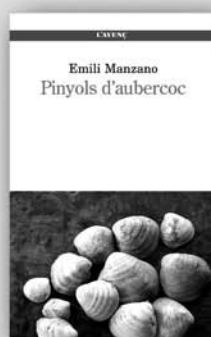
més gratuïtes, ens porta per fires, tavernes i prostíbuls, per muntanyes apeníniques i per la Pampa americana, mostrant-nos-ho tot amb un esguard pertorbador que busca «el contacte amb les forces del cosmos», que veu en el paisatge el «místic malson del Caos» i en els qui l'habiten l'«antic animal humà».

Que l'absoluta originalitat de Campana recolzi en aquesta confluència de poètiques determina sovint una preferència de cada lector per algun dels pols en joc. El punt de vista estrictament filològic del pròleg de l'edició que publica Moll situa *super partes* el seu autor, Francesco Ardolino, que traça la història, d'una banda, dels manuscrits i de les edicions dels *Cants òrfics*, i, de l'altra, dels principals judicis crítics de què el llibre ha estat objecte en aquest segle d'història que gairebé ja té a les espatlles. Les tries que inevitablement ha hagut d'afrontar la traductora, Susanna Rafart, fan palesa una clara inclinació, en canvi, pel pol il·luminat o visionari en detriment de l'avantguardista i del realista. Tendeix a normalitzar una sintaxi per definició magmàtica, que sovint no amaga una única estructura profunda possible. Censura també vulgarismes («troie» / «prostitutes») i determinades expressions de violència («due fori di palle di moschetto» / «dos traus de mosquetó»), en consonància amb l'elevació de registre que practica, d'una

Arriben els llibres de L'AVENC La crònica d'un temps i d'un país

Assaig

Literatures

Noms propis

La teva revista, els teus llibres

www.lavenc.cat

www.rballibres.com